

سیاست‌ها و پیگیری‌هایش انجام شود. باید یک تا دو سال دیگر محقق شود و شما در عمل ببینید. مثل اتفاقی که برای بنزین افتاد. در اول تحریم‌ها به محض اینکه گفتند بنزین را قطع می‌کنند، کشور ناچار شد بنزین را حتی بی کیفیت ارائه کند که آلودگی و مسائل و حاشیه‌هایی درست شد؛ اما روزی که ستاره خلیج فارس به بهره‌برداری رسید، اساساً موضوع بنزین از روی میز تحریم‌ها کنار گذاشته شد و دانستند که باید به دنبال ابزار دیگری باشند. منفعت ساختاری بلندمدت این سیاست دوسه سال دیگر آشکار می‌شود آنگاه که اساساً واردات کالاهای اساسی ابزار حربه نباشد و این کنار برود. من منفعت بلندمدت جمهوری را می‌بینم.

نفت به عنوان موتور مولد کسب درآمدهای دولت، در سال ۱۳۹۹ به یکی از پایین‌ترین سطوح خودش رسیده بود؛ اما همزمان بُعد رفاه‌گرایانه اقتصاد داشت کار خودش را می‌کرد، انگار نه انگار که قرار بود این نفت سوخت دولت رفاه را تأمین بکند. در دهه نود، دیگر سوختی وجود نداشت؛ اما دولت گرفتار چرخه‌های سیاسی شده بود که دنبال کسب محبوبیت از دل بودجه بود.

